

ÇİZMELİ KEDİ

Değirmencinin biri, üç oğluna miras olarak değirmenini, eşeğini ve kedisini bırakmış. Miras üç kardeş arasında eşit şekilde bölüşülmüş.

En büyük kardeş değirmeni almış, eşek ortancanın olmuş, en küçüklerinin payına da kedi düşmüş. Küçük kardeş, bu paylaşımı haksız buluyormuş. Kendi kendine:

- Ağabeylerim kendilerine düşen miras ile para kazanabilirler. Bense bu şaşkın kediyle ne yapacağım? Bir kedi ne işe yarar ki? diye söyleniyormuş.

Bu sözleri sessizce dinleyen kedi ciddi ve bilgiç bir tavırla şöyle demiş:

- Siz hiç merak etmeyin efendim. Bana sadece bir torba verin, ormana gidebilmem için de bir çift çizme yaptırın yeter. Size düşündüğünüzden daha fazlasını kazandıracağım.

Sahibi buna pek inanmamış ama onun fareleri yakalayabilmek için nasıl değişik hareketler yaptığını ya da ölüymüş gibi taklit yaptığını görünce ona güvenmeye karar vermiş. Kedi, istediği şeyler olunca çizmeleri ayağına geçirmiş, torbayı sırtına asmış ve pek çok tavşanın yaşadığı bir çayırılığa gitmiş. Çantasına da biraz havuç ve marul koymuş. Çayırılığa varınca bir ölü gibi yere uzanmış. Kedinin bu oyununu bilmeyen bir tavşan, kedinin torbasındakileri yemek için torbanın içine dalmış. Kedi de torbanın iplerini çektiği gibi tavşanı yakalamış.

Avıyla son derece gururlanan kedi, büyük bir gururla kralın sarayına gidip onunla konuşmak istemiş. Kralın odasına çıkarmışlar onu. Kedi, yerlere kadar saygıyla eğilip şöyle demiş:

- İşte efendim, Karabas Prensi (Kedi, efendisine bu ismi vermiş.) onun topraklarında yakalamış olduğum bu tavşanı size hediye etmemi istedi.

Bunun üzerine kral:

- Efendine teşekkürlerimi bildir ve memnun olduğumu söyle, demiş.

Kedi, birkaç gün sonra yine torbasıyla bir buğday tarlasına gitmiş ve yine aynı oyunu oynamış. Bu kez de iki keklük yakalamış. Sonra onları da krala sunmaya gitmiş. Kral, keklükleri de büyük bir mutlulukla kabul etmiş.

Kedi, üç ay boyunca krala, efendisi adına av hayvanları götürmeye devam etmiş. Kral, bu durumdan oldukça memnunmuş.

Kedi yine bir gün saraydayken kralın, dünyalar güzeli kızıyla birlikte nehir kıyısına gezintiye çıkacağını öğrenmiş. Sahibine demiş ki:

- Eğer size söylediğim şeyi yaparsanız çok zengin olacaksınız. Sadece göstereceğim yerde nehre girip yıkanın. Gerisini bana bırakın.

Karabas Prensi de çaresiz kedinin bütün söylediklerini yapmış. Tam nehirde yıkanırken kral ve kızı da oradan geçiyormuş. Bu sırada çizmeli kedi, bütün gücüyle bağırmaya başlamış:

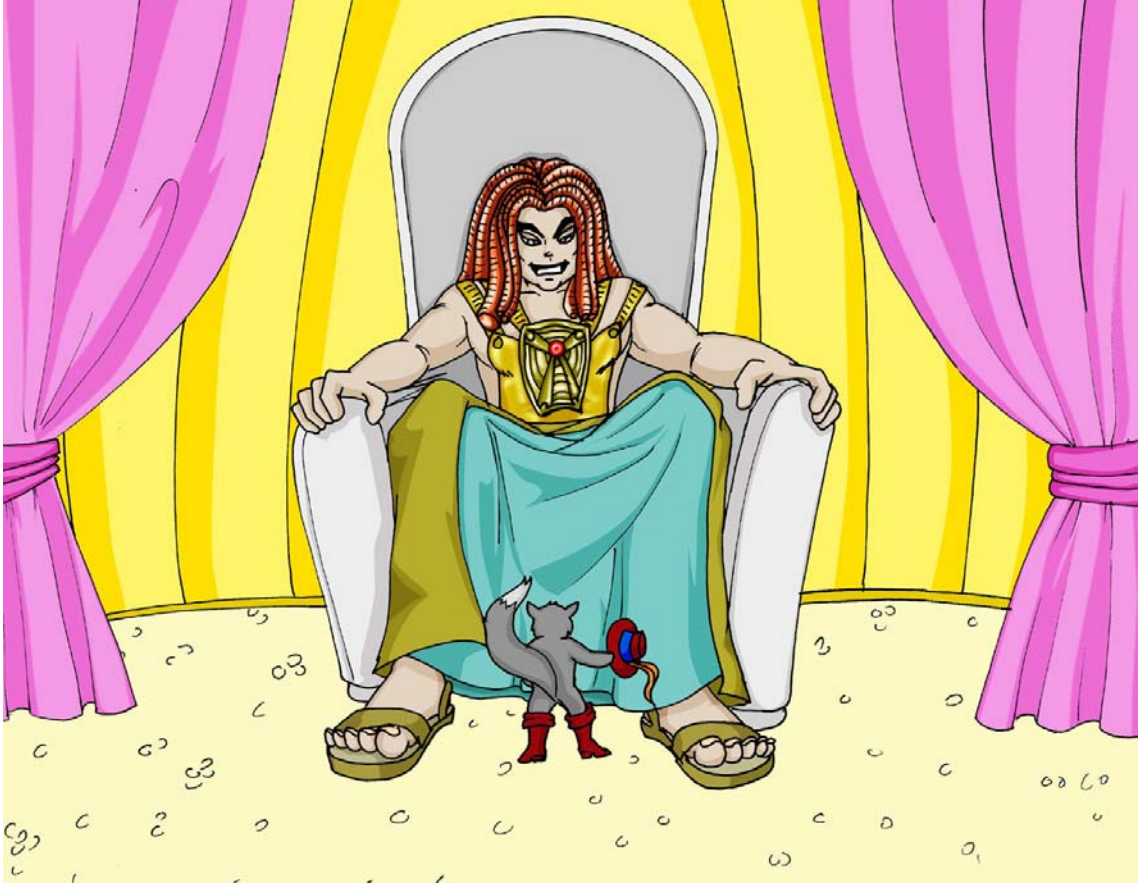
- İmdat, imdat! Karabas Prensi boğuluyor, koşun, yardım edin.

Bu sesi duyan kral, kendisine her gün av hayvanı getiren kediye hemen tanımış ve Karabas Prensi'ni kurtarmaları için muhafızlarını göndermiş. Muhafızlar, zavallı prensi kurtarmaya çalışırken kedi, krala yaklaşıp efendisinin banyo yaptığı sırada hırsızların saldırısına uğradığını ve kıyafetlerinin çalındığını söylemiş. Bunun üzerine kral, muhafızlarına dönerek prense bir elbise getirmelerini emretmiş. Güzel kıyafetleri giyen delikanlının bütün yakışıklılığı ortaya çıkınca kralın kızı delikanlıya aşık olmuş. Kral da ondan arabasına binerek gezintide onlara eşlik etmesini istemiş.

Kedi, planının başarılı olduğunu görerek önden gitmiş ve yolda gördüğü köylülere kralın birazdan oradan geçeceğini ve ona bütün bu toprakların Karabas Prensi'ne ait olduğunu söylemelerini istemiş. Biraz sonra oradan geçen kral, köylülere o verimli toprakların kime ait olduğunu sormuş. Köylüler de kediye verdikleri sözü tutarak hep bir ağızdan "Karabas Prensi'ne aittir!" diye cevap vermişler.

Arabanın önünden giden kedi, yolda gördüğü herkese aynı şeyleri söyletiyormuş. Kral ise Karabas Prensi'nin bu zenginliği karşısında şaşırıp kalıyormuş.

Kurnaz kedi, sonunda bir şatoya varmış. Bu şato ve kralın gezdiği topraklar, kötü kalpli bir deve aittmiş. Dev hakkında köylülerden her şeyi öğrenen kedi, onu ziyaret etmek için şatoya gitmiş.

Devi sarayında bulan kedi:

- Bana sizin oldukça ilginç bir yeteneğiniz olduğundan bahsettiler. Her türlü hayvanın kılığına girebiliyormuşsunuz. Merak ettim doğrusu bir aslan ya da fil olabilir misiniz? diye sormuş.

Dev, kahkahalar atarak kocaman bir aslana dönüşmüş. Kedi, çok korkmuş. Biraz sonra dev eski hâline dönmüş. Korkusu geçen kedi, deve:

- Bana en küçük hayvanların biçimine bile girebildiğiniz söylenmişti. Örneğin bir fareye dönüşebilir misiniz? Ama ben bunu yapabileceğinize pek inanmıyorum, demiş.

“Yapamam mı?” diye bağırarak dev, birden bir fareye dönüşmüş. Kedi de bu fırsattan yararlanarak koşmuş ve fareyi yakalamış.

O sırada oradan geçen kral, bu güzel şatoyu gezmek istemiş. Kedi, koşarak kralı karşılamış ve şöyle demiş:

- Majesteleri, Karabas Prensi'nin şatosuna hoş geldiler.

Kral, bu şatonun da prensin olduğunu öğrenince çok şaşırılmış. Birlikte şatoyu gezmişler. Kral ve kralın kızı da bu iyi özelliklerinden dolayı prens hayran olmuşlar. Cesaretlenen prens, krala kızı ile evlenmek istediğini söylemiş. Kral, bundan çok mutlu olmuş ve delikanlının bu isteğini kabul etmiş.

Prens ve prenses hemen o gün evlenmişler. Kedi de sarayda rahat bir yaşam sürmüştü. Sonsuza kadar hep birlikte mutlu yaşamışlar.